

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.343/2025/4.

A felperes:

(felperes neve) (lakcíme)

A felperes képviselője:

Zolnay Ügyvédi Iroda (iroda címe; ügyintéző:

dr. Zolnay Péter ügyvéd)

Az alperes:

(alperes neve) (cím)

Az alperes képviselője:

Dr. Méhes László ügyvéd (ügyvéd címe)

A per tárgya:

sérelemdíj és kártérítés megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Kecskeméti Törvényszék 7.P.21.553/2022/137.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés száma:

felperes, 7.P.21.553/2022/139.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezését **részben megváltoztatja** és az alperes által fizetendő marasztalás összegét 15.853.400 (tizenötmillió-nyolcszázötvenháromezer-négyszáz) forintra felemeli, míg a felperes által fizetendő elsőfokú perköltség összegét 500.000 (ötszázezer) forintra leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 300.000 (háromszázezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 1.280.000 (egymillió-kettőszáznolcvanezer) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes nyelési nehézségei, fulladása, illetve nyakkörfogat vastagodása miatt fordult orvoshoz, melynek során nyaki régióban jóindulatú daganatot (lipómát) diagnosztizáltak. A képalkotó vizsgálatokat követően kétüléssel műtét elvégzésére tett javaslatot (orvos neve) fül-orr-gégész. Az alperes sebészeti osztályán 2020. július 15-én műtét elvégzésére került sor, melynek során a bal oldalon 50x20x35 mm-es, a jobb oldalon ennél kisebb kiterjedésű lipómát távolítottak el. A posztoperatív negyedik napon a felperes feszülő bal oldalát reoperálták, a műtéti területet feltárták, sebét újra drainálták, a hetedik napon a minimális hozamú draineiket eltávolították, sebe gyógyult, nyomókötés mellett otthonába bocsátották.

[2] Ezt követően más egészségügyi intézményben a felperes több orvosi vizsgálaton vett részt panaszai miatt. Ennek során 2021. május 13-án a X Egyetem Neurológiai Klinikáján történt ultrahang vizsgálat után rögzítésre került, hogy az alperes által végzett műtét során mindkét oldali nervus accessorius átvágásra került.

[3] Erre figyelemmel 2021. május 30-án a (település neve)-i X Kórházban idegi rekonstrukció céljából a jobb oldalon idegpótlást végeztek, amelyhez szükséges ideg darabot a felperes lábából operálták ki.

[4] A bal oldalon idegrekonstrukciós műtetre nem volt lehetőség az alperesnél 2020. júliusában elvégzett reoperáció miatt.

[5] Ezt követően 2022. szeptember 19-én a (település neve)-i X Kórházban rögzítettek szerint a felperes állapota végállapotnak tekinthető vállmozgása korlátozott, fájdalommal járó.

[6] 2021. október 21-től a Y Megyei Kormányhivatal 40 %-os össz-egészségkárosodást állapított meg a felperesnél, az idegsérüléssel okozati összefüggésben 18 %-os össz-szervezeti egészségkárosodása állapítható meg. A felperesnél a felső végtagok abdukciója 90 fokig aktívan véghezvihető, passzívan kb. 180 fokig, a vállízület mozgástartománya mindkét oldalon erőteljesen beszűkült.

[7] A felperes a műtét előtt a Z Tankerület Központnál közalkalmazotti jogviszonyban takarítónőként dolgozott, jogviszonyát 2002. január 20-án felmentéssel megszüntették az egészségügyi állapotára tekintettel. 2022. június 9-től szeptember 7-ig álláskeresői járadékban részesült, jelenleg jövedelme nincs, a jövőben várható, hogy megváltozott munkaképességű személyek ellátását kérje, egészségügyi állapota véglegesnek tekinthető. Egészségkárosodása miatt állandó fájdalommal él, életvitele a műtét következtében drasztikus mértékben megváltozott, életminősége jelentős mértékben romlott, társadalmi kapcsolatai

jelentős mértékben megváltoztak negatív irányban. A felperes a műtét időpontjában 46 éves volt.

[8] A Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.021/2025/5. számú közbenső ítéletével azzal a pontosítással hagyta helyben az elsőfokú bíróság 7.P.21.553/2022/111. számú közbenső ítéletét, hogy az alperes teljes kártérítési felelősséggel tartozik a felperesnek okozott vagyoni károkért és nem vagyoni sérelemért.

A kereset és az ellenkérelem

[9] A felperes keresetében 40.000.000 forint sérelemdíj, 853.400 forint vagyoni kártérítés és havi 127.730 forint jövedelemkiesés megtérítésére kérte kötelezni az alperest azzal, hogy kártérítés és sérelemdíj iránti igényét az ítélethozatali értékviszonyok alapján kérte megállapítani. Erre figyelemmel késedelmi kamat követelést nem terjesztett elő. Álláspontja szerint az alperes a lipóma eltávolítása érdekében végzett műtét során nem az egészségügyi szolgáltatótól elvárható gondossággal járt el, melynek következtében a műtétet végző orvos a nervus accessoriust mindkét oldalon átvágta.

[10] A nem megfelelő gondossággal elvégzett műtét miatt a felperes vállainak, illetve karjainak mozgástartománya jelentősen beszűkült, erre figyelemmel munkáját elvesztette, életkörülményei drasztikusan megváltoztak.

[11] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, mivel állítása szerint a felperes keresete mind jogalapjában, mind összecszerülésében megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság ítélete és indokai

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 4.853.400 forintot, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte továbbá a felperest – egyebek mellett –, hogy fizessen meg az alperesnek 1.284.800 forint perköltséget.

[13] Határozatának indoklásában a felperes vagyoni kártérítési igényét alaposnak, míg a jövedelempótló járadék iránti igényét alaptalannak találta. A sérelemdíj tekintetében kifejtette, a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján megállapítható, hogy a felperest a műtėti beavatkozást követően olyan fájdalmak, további orvosi ellátások igénybevétele terhelte, amely a műtét sikeres elvégzése mellett nem következett volna be. Az ideg rekonstrukció miatt a felperes mindkét lábából ideget kellett kiműteni, pótolva a nyak jobb oldali idegsérülését.

[14] A tanúvallomások (masször, gyógytornász, felperes élettársa) értékelése alapján bizonyítottnak találta, hogy a felperes életkörülményei lényegesen rosszabbak, mint a műtét előtt voltak, a felperes fizikai állapota a gyógytorna elmaradása esetén visszaesik, a nagyfokú hegesedés miatt az izmok letapadtak, a felperesnél a műtétet követően nagyfokú fájdalmak jelentkeztek, kezeit csak segítséggel tudta emelni.

[15] A beszerezett igazságügyi szakértői vélemény alapján megállapította ugyanakkor, a felperesnél kóros pszichológiai történetet nem jeleznek az elvégzett vizsgálatok, az általa hivatkozott depresszió, szorongás, irritábilis bélszindróma nem volt megállapítható. Erre

figyelemmel a sérelemdíj összegét a követelt összeg 10 %-ában, azaz 4.000.000 forint összegben állapította meg.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[16] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést – kizárólag a sérelemdíj összegét érintően –, melyben az ítélet részbeni megváltoztatását és a sérelemdíj összegének 4.000.000 forintról 20.000.000 forintra történő felemelését kérte. Fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a felperes állandó fájdalommal él, oldalra nem tudja elfordítani a fejét, ezért a jogosítvány megszerzésére vonatkozó terveit fel kellett adnia. Ujjai zsibbadnak, a bevásárlás is nehézséget okoz számára, a ház körüli munkákban segítséget kell kérnie, életkörülményei jelentősen megváltoztak, korábban rendszeresen kerékpározott, azonban közlekedésbiztonsági okokból erre már nem képes, társasági élete beszűkült, munkáját elvesztette.

[17] Jogorvoslati kérelmében korábbi, közzé nem tett eseti döntésekre hivatkozott, amelyekben lényegesen magasabb összegű sérelemdíj került megállapításra, ezen túlmenően hivatkozott az elmúlt években bekövetkezett nagymértékű inflációra is.

[18] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte annak helyes indokaira figyelemmel. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összegét reálsan és méltányosan állapította meg. Kiemelte a szakvéleményre hivatkozva, hogy a felperes számára a szabadidős tevékenység az intenzitás csökkentésével, hosszabb pihenők közbeiktatásával elvégezhető, míg a fellebbezésben hivatkozott jogesetek részben eltérő tényállás mellett születtek, amelyek egyébként sem kötik a bíróságot.

Az ítéltábla döntésének indokai

[19] A fellebbezés nagyjából alapos.

[20] A felperes fellebbezése az elsőfokú bíróság ítéletének csak a sérelemdíj összegére vonatkozó rendelkezését támadta, ezért a felülbírálat is kizárólag erre a körre korlátozódott és az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét ezért nem érintette.

[21] A felperes jogorvoslati kérelmében az elsőfokú bíróság által 4.000.000 forintos összegben megállapított sérelemdíj mértékét 20.000.000 forintra kérte felemelni. Fellebbezésében hivatkozott a felperes drasztikusan megváltozott életkörülményeire, valamint eseti döntésekre.

[22] A 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:52. § (3) bekezdése értelmében a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetre gyakorolt hatására – tekintettel egyösszegben határozza meg.

[23] Az ítéltábla mindenekelőtt kiemeli, a bírói gyakorlatban formálódó értékszínvonal az összeg meghatározásánál csak a nagyságrendi behatároláshoz ad szempontot. A személyiségi jogsértések és hátrányos jogkövetkezményeik különbözőségei nem teszik lehetővé az eltérő összegek ennél pontosabb összevetését. Az ítéletben nem azt kell megindokolnia a bíróságnak, hogy mennyiben tér el más korábbi döntésektől, hanem azt, hogy az adott ügy egyedi körülményei milyen összeg meghatározását indokolják (BH2025. 38. számú döntés). A perbeli esetben az ítéltáblának abban kellett állást foglalnia, hogy a jogsértés súlyra, a felróhatóság mértéke, a jogsértésnek a felperesre és környezetre gyakorolt hatására

figyelemmel összhangban áll-e az elsőfokú bíróság által megállapított 4.000.000 forintos sérelemdíj a bekövetkezett immateriális hátránnyal.

[24] Az ítéltábla előtti jelen másodfokú eljárásban már nem képezte vita tárgyát az a tény, hogy az alperesi egészségügyi szolgáltató az egészségügyi törvényben foglalt kötelezettségét megszegte-e, vagy sem, hiszen e kérdést a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.021/2025/5. számú jogerős közbenső ítéletében már eldöntötte. A fellebbezés elbírálása során jelen másodfokú eljárásban a sérelemdíj összegének meghatározásánál – egyebek mellett – annak volt csak jelentősége, hogy az alperes jogsértése milyen súlyú, illetve felróhatósága mértéke mekkora. E körben az ítéltábla utal a korábbi Pf.II.20.021/2025/5. számú közbenső ítéletének [32] pontjában kifejtettükre, melyekből következően megállapítható, hogy az ideg átvágás kétoldali jellegére figyelemmel az operáló orvos nem mérlegelte elvárható gondossággal az idegsérülés lehetőségét. E körben kiemelt jelentősége van a kétoldali jellegnek, ami a véletlenszerű idegátvágás valószínűségét csökkenti és arra mutat, hogy fel sem merült ennek a lehetősége, mint műtéti következmény az operáló orvosban. Ez a felróhatóság nagyobb mértékére, illetve súlyosabb jogsértés megállapítására mutat.

[25] Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatását sem a sérelemdíj összegének megállapításánál. Nem vitatott tény, hogy a kétoldali ideg átvágás következtében a felperes életminősége drasztikusan megváltozott, munkáját a műtét következményei miatt elvesztette, társadalmi lehetőségei jelentősen beszűkültek.

[26] Szintén nem volt a perben vitatott, hogy a felperes állandó fájdalmakkal küszködik, mindkét kezének mozgástartománya jelentősen csökkent, amely azt eredményezte, hogy a mindennapi életben is segítségre szorul, hiszen kezeit segítség nélkül 90 fok fölé nem tudja emelni.

[27] A peradatok alapján egyértelműen megállapítható, hogy a felperes élete gyökeresen megváltozott, részben az egzisztenciális biztonságot jelentő munkája elvesztésével, részben pedig a teljes mértékben megváltozott életkörülményeire figyelemmel.

[28] Az ítéltábla álláspontja szerint szintén nem értékelte kellő súllyal az elsőfokú bíróság azt a tényt, hogy a felperes a műtét elvégzésének időpontjában mindössze 46 éves volt, így a műtét negatív következményei teljes hátralévő életét gyökeresen megváltoztatták.

[29] A sérelemdíj összegének meghatározásánál szintén figyelembe kell venni, hogy a felperesnek állandó fájdalmai vannak, illetve az állapotrosszabbodás elkerülése érdekében állandó gyógytornára szorul. Fokozott fizikai igénybevételt jelentett az idegrekonstrukció érdekében a lábakon elvégzett idegpótlás is.

[30] A felperes keresetében az ítélethozatali értékviszonyok mellett kérte a sérelemdíj összegének megállapítását – késedelmi kamatkövetelést épp ezért nem terjesztett elő –, ezért nyomatékosan értékelni kell az utóbbi évek lényegesen magasabb inflációs rátáját, amelyre a felperes fellebbezésében szintén helyesen hivatkozott.

[31] A fenti körülményekre tekintettel ezért az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított 4.000.000 forintos összegű sérelemdíj nem áll arányban a felperest ért immateriális hátránnyal az eset összes körülményeit figyelembe véve, ezért az ítéltábla azt 15.000.000 forintra emelte fel, míg egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A megváltozott pervesztességi-pernyertességi arányoknak megfelelően szállította le a felperes által fizetendő elsőfokú perköltség összegét, míg a másodfokú eljárásban a nagyobb részt pernyertesnek minősülő felperes javára kötelezte az alperest a 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) és b) pontjának megfelelő mértékű másodfokú perköltség megfizetésére a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján.

[32] A felperes személyes költségmentessége és az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt illeték a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Szeged, 2026. február 9.

Dr. Bálint Attila sk.
sk.

a tanács elnöke,
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.

táblabíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet

táblabíró